

Η πρωτοβουλία [Lgbtqi+ Refugees in Greece](#) που αποτελείται από ΛΟΑΤΚΙ+ πρόσφυγες της Μέσης Ανατολής μιλάει στη μεσημβρινή ραδιοεφημερίδα της ERTopen την Τρίτη 8 Νοεμβρίου 2016.

Η τρανς γυναίκα **Σούμα Α.**, πρόσφυγας από την Αίγυπτο, σε σύντομη τηλεφωνική συνέντευξη στο δημοσιογράφο **Νίκο Κλέτσα**, περιγράφει τα προβλήματα που βιώνουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ πρόσφυγες και καλεί σε εκδήλωση αλληλεγγύης:

Η πρωτοβουλία [Lgbtqi+ Refugees in Greece](#) που αποτελείται από ΛΟΑΤΚΙ πρόσφυγες της Μέσης Ανατολής, κάποιες/οι από το Ιράκ, από τη Συρία, από την Αίγυπτο, την Υεμένη και το Ιράν σας προσκαλεί στο ΑΜΟQΑ, την Πέμπτη 10 Νοεμβρίου στις 21:00 σε μια βραδιά κάρα φάμπιουλους Σόου με σκοπό την οικονομική τους ενίσχυση. Η εκδήλωση θα γίνει στην οδό Εριγόνης 3, 2ος όροφος, στα Κάτω Πετράλωνα. Ο χώρος είναι προσβάσιμος σε αμαξίδια.

The initiative [LGBTQI+ Refugees in Greece](#) consisting of [Lgbtqi+ refugees](#) from the Middle East, some from Iraq, Syria, Egypt, Yemen and Iran invites you to ΑΜΟQΑ, on Thursday, November 10th at 21:00 to a SUPER FABULOUS show for their financial support.

Ακούστε στο βίντεο που ακολουθεί την παρέμβαση της Σούμα. Τη διερμηνεία κάνει η **Σοφία Ζαχαριάδου**.

Διαβάστε επίσης το ανοιχτό γράμμα που απευθύνουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ πρόσφυγες:

Γράμμα ΛΟΑΤΚΙ+ Προσφύγων:

Αθήνα, Ελλάδα: Είμαστε μια ομάδα ΛΟΑΤΚΙ+ προσφύγων.

Προερχόμαστε από διαφορετικά μέρη της Μέσης Ανατολής: κάποιες/οι από εμάς είμαστε από το Ιράκ, κάποιες/οι από τη Συρία, άλλες/οι από την Αίγυπτο, την Υεμένη και το Ιράν.

Βρισκόμαστε μέσα στο πόλεμο από τη στιγμή της γέννησής μας και σε κατάσταση φυγής το μεγαλύτερο

κομμάτι της ζωής μας.

Οι δρόμοι μας διασταυρώθηκαν πριν ένα χρόνο στη Τουρκία, όπου ήρθαμε με την ελπίδα να βρούμε γαλήνη. Δυστυχώς, όπως θα σας έλεγε ένα οποιοδήποτε άτομο, η ζωή στη Τουρκία για τις/τους ΛΟΑΤΚΙ+ είναι μια κόλαση. Η/Ο καθεμία/ένας από εμάς είχαμε μια/ένα φίλη/ο ή γνωστή/ό που δολοφονήθηκε, κακοποιήθηκε ή δέχτηκε παρενόχληση στη Τουρκία. Ζήσαμε για μήνες σε καθεστώς συνεχούς φόβου, μέχρι που τελικά αποφασίσαμε να περάσουμε στην Ευρώπη.

Το τραύμα τού να είσαι πρόσφυγας είναι καθολικό. Το τραύμα του να είσαι gay, λεσβία ή τρανς πρόσφυγας έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες, που σπάνια υπολογίζει ο υπόλοιπος κόσμος.

Κι εμείς είδαμε τα σπίτια μας να κατεδαφίζονται μπροστά στα μάτια μας, περάσαμε επικίνδυνα σύνορα, πηδήξαμε και διασχίσαμε φράχτες, ταξιδέψαμε σε σάπιες βάρκες και δώσαμε χιλιάδες χρήματα σε λαθρεμπόρους. Όλα αυτά για να βρούμε ένα μέρος που θα αποκαλούμε σπίτι μας, ένα μέρος όπου θα μπορούμε να είμαστε και να νιώθουμε ασφαλείς.

Για τους περισσότερους συμπατριώτες μας, όμως, η ίδια μας η ύπαρξη αποτελεί ένα "haram". Δεν είχαμε δίκτυο προστασίας εδώ και χρόνια, μιας και -από τη στιγμή που "βγήκαμε από τη ντουλάπα"- οι οικογένειές μας έκοψαν κάθε επαφή μαζί μας. Όλες/οι μας έχουμε δεχτεί κάποια μορφή βασανισμού στις χώρες μας. Μας φυλάκισαν, χτύπησαν, ξεφτίλισαν και παρενόχλησαν στο δρόμο. **Νιώσαμε τρομερό πόνο καθώς είδαμε ή ακούσαμε για το θάνατο ενός αγαπημένου μας προσώπου, μόνο και μόνο επειδή ήταν κομμάτι της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και είχε το θράσος να νομίζει πως μπορούσε να ζήσει τη ζωή που ήθελε.**

Η βία και η αδικία που βιώνουμε καθημερινά παραβλέπεται και σπανίως καταγγέλλεται στις αρχές, οι οποίες τις περισσότερες φορές μας κακομεταχειρίζονται, μας παρενοχλούν, είναι προκατειλημμένες κι αναπαράγουν τρανσφοβικές και ομοφοβικές συμπεριφορές απέναντί μας.

Δεν υπάρχει ασφαλής χώρος για μια/έναν ΛΟΑΤΚΙ+ πρόσφυγα στη Μέση Ανατολή. Ελπίζαμε ότι η Ευρώπη θα ήταν διαφορετική. Κάναμε λάθος.

Οι αρχές στην Ελλάδα μας κακοποίησαν και μας παρενόχλησαν. Μας φυλάκισαν στα λάθος κελιά με βάση το φύλο μας. Κάποιοι εθελοντές στις ΜΚΟ μας απέρριψαν. Στα camps είμαστε συνεχώς σε κίνδυνο. **Βρισκόμαστε σε κίνδυνο ανά πάσα στιγμή.**

Αυτή τη στιγμή, υπάρχουν πολλές/οί από εμάς που μένουμε σε βρωμερά camps και hotspots σε όλη τη χώρα, σε καταλήψεις ή σε διαμερίσματα. Ξέρουμε πως είσαι μόνη/ος και φοβισμένη/ος. Ξέρουμε πως πολλές/οί καταλήγουμε να μη βγαίνουμε ποτέ από τα σπίτια υπό το φόβο του βιασμού, της επίθεσης ή της προφορικής κακοποίησης στο δρόμο.

Σε όλες/ους εσάς θα θέλαμε να πούμε: Σας παρακαλούμε, επικοινωνήστε μαζί μας. Δεν είστε μόνες/οι.

Ενώ στις/ους περισσότερες/ους από εμάς που υπογράφουμε αυτό το γράμμα έχει χορηγηθεί προσφυγική αναγνώριση (επειδή το κράτος έχει επίσημα αναγνωρίσει ότι δικαιούμαστε διεθνή προστασία λόγω της ταυτότητάς μας ως ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα) στη πράξη έχει αποτύχει να μας παρέχει οτιδήποτε συγκεκριμένο και μας έχει αφήσει να φροντίζουμε μόνες/οι μας τις/τους εαυτές/ους μας.

Ως αιτούσες/ντες ασύλου δικαιούμαστε στέγαση, ενώ ως αναγνωρισμένες/οι πρόσφυγες δε δικαιούμαστε τίποτα. Με δεδομένο ότι οι περισσότερες/οι από εμάς είμαστε άπορες/οι, υπάρχει ο κίνδυνος να μείνουμε άστεγες/οι ανά πάσα στιγμή. Με πολύ μικρή την πιθανότητα να βρούμε δουλειά, αντιμετωπίζουμε

κυριολεκτικά τη θλιβερή πραγματικότητα του να πεθαίνουμε αργά στις σκιές.

Παρά την εξάντλησή μας θέλουμε -μάλλον πιο σημαντικό- έχουμε ανάγκη να αντιμαχόμαστε αυτή τη θλιβερή και επικίνδυνη πραγματικότητα.

Περισσότερο από όλα αυτά, χρειαζόμαστε την αλληλεγγύη σας για να ενημερώσουμε τον κόσμο γι' αυτές τις καταστάσεις.

Να μάθουν ότι βρισκόμαστε εδώ. Ότι υπάρχουμε. Ότι παλεύουμε καθημερινά για την επιβίωσή μας.

Να μάθουν ότι προσπαθούμε να χτίσουμε μια ζωή αξιοπρέπειας και ειρήνης.